

[Morten Lange.]

ikke skepsis over for det principielle sigte, man har bygget op, nemlig at sikre en bedre investering samtidig med et skifte i ejendomsforholdene til de store værdier i Danmark.

Det vil hænge sammen med mange ting. Det vil hænge sammen med en helt anden udvikling af, som det hedder, miljøet og klimaet på arbejdspladserne, med det industrielle demokrati, og vi noterer også, at regeringen er opmærksom på det; der er en del forslag til den ende i åbningstalen, men der skal mere til. Der vil komme flere ting undervejs, det er jeg ikke i tvivl om, for der er ved at opstå en, jeg havde nær sagt miljøuro på de danske arbejdspladser, som i stigende grad springer ud af, at de folk, der er beskæftiget på arbejdspladserne, ikke er parat til at finde sig i hvad som helst, hvad angår, hvorledes livet pulser på de pladser, hvor de skal lægge deres livs arbejde.

Jeg er ikke i tvivl om, at man vil finde ud af, at regeringens komplekse omkring økonomisk demokrati i virkeligheden vil vise sig at være en meget stor sag, vi dér får taget hul på, som spænder lige fra spørgsmålet om dette lands økonomiske politik ned til et miljøspørgsmål for den enkelte på hans arbejdsplads, og at vi virkelig må lægge ind for at nå bedre løsninger, hvor regeringens forslag er et oplæg til en debat, og hvor jeg glæder mig over, at statsministeren i sit oplæg her netop har understreget, at det er en sag, der kan debatteres.

Hvis vi kan strække det så vidt, at princippet bag den socialdemokratiske regerings forslag kun er de hovedtanker, jeg her har sagt, får vi en god debat. Hvis princippet i virkeligheden også skal være en lang række enkeltheder, kan det blive vanskeligt at komme videre.

Men jeg skal gerne understrege, så klart som det er muligt, at socialistisk folkeparti er parat til at samarbejde med regeringen på de punkter, jeg har nævnt, for at få den økonomiske politik bedre styret i alle dens facetter, men kun i det omfang, samarbejdet betyder virkelige fremskridt. Det har vi tro på, vi har endog en rimelig forhåbning om det, for der er dog lyspunkter i talen, men vi må jo gøre vores egen situation lige så klar.

Når vi går ind i et sådant samarbejde, som bliver afvist brutalt fra anden side i salen, så får vi et medansvar. Hr. Niels Helveg Petersen plejer at være så venlig at gøre opmærksom på det; det behøver han såmænd ikke, vi ved det godt. Men vi må indrømme, at skal vi have noget at have det medansvar i, må den politik, vi når frem til, virkelig have en effekt, den må virkelig give nogle resultater, ellers står vi bare med medansvaret for, at vi har prøvet på at sejle en lille smule bedre og kursen ærlig talt ikke er blevet rettet op.

Til gengæld er situationen nogenlunde klar i den almindelige totale bedømmelse af billedet her i salen. Fra borgerlig side har man ganske enkelt præciseret, at man ikke vil samarbejde med regeringen, medmindre den vil modtage et dekret om en nedskæring af de offentlige budgetter på ca. 3 milliarder kr. eller noget i den retning. Jeg har den opfattelse, at hvis regeringen i morgen var så naiv, at den kom og tilbød 3 milliarder kr.s nedskæringer, ville man holde et meget kort møde og finde ud af, at det var 5 milliarder kr., man skulle have. Sådan gik det sidst, og sådan kan det selvfølgelig gå igen. Man har blot sat et tal, som er så højt, at man er nogenlunde sikker på, at regeringen må afvise det, hvad regeringen da også, så vidt jeg har forstået, har gjort med den sidste rest af høflighed bevaret.

Men hvad er spørgsmålet? Det er i virkeligheden også det, at det er ikke en budgetbarbering, vi skal udsættes for. Situationen er jo den, som vi alle ved, at de opgaver, som skal løses i fællesskab i samfundet, bliver flere og flere for hver dag, der går. Det er ganske enkelt en følge af, at samfundet bliver mere og mere integreret, så det er der ikke noget mærkeligt i. Derfor må vi også være klar over, at den offentlige aktivitet fremover vil være i stadig udvidelse, ikke med et hvilket som helst tempo, men dog formodentlig i gennemsnit svarende til det væksttempo, landet har i al almindelighed, og nok snarest en lille smule hurtigere. Vi er i en periode, hvor vi vel må finde os i, at væksttempoet i den offentlige sektor bliver sat en smule ned, og vi har i år en meget stærk bremse på det tempo. Der regnes med en udvidelse i den offentlige aktivitet på 1½ pct., og det er uhyre beskedent. Det bety-